

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

25 februari 2002

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0051/2002

VERSLAG

over de mededeling van de Commissie betreffende een nieuw kader voor praktische samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie
(COM(2001) 354 – C5-0465/2001 – 2001/2192(COS))

Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport

Rapporteur: Ole Andreasen

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPRESOLUTIE	5
TOELICHTING.....	13
ADVIES VAN DE BEGROTINGSCOMMISSIE	18
ADVIES VAN DE COMMISSIE VRIJHEDEN EN RECHTEN VAN DE BURGER, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN.....	21

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 29 juni 2001 deed de Commissie haar mededeling betreffende een nieuw kader voor praktische samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie (COM(2001) 354 – 2001/2192(COS)) toekomen aan het Parlement.

Op 22 oktober 2001 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van deze mededeling naar de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport als commissie ten principale en naar de Begrotingscommissie en de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als medeadviserende commissies (C5-0465/2001).

Op 13 december 2001 gaf de Voorzitter kennis van de verwijzing van de mededeling naar de Commissie constitutionele zaken als medeadviserende commissie.

De Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport benoemde op haar vergadering van 18 september 2001 Ole Andreasen tot rapporteur.

De commissie behandelde de mededeling van de Commissie en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 20 november 2001 en 8 januari en 19 februari 2002.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de ontwerpresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Michel Rocard (voorzitter), Vasco Graça Moura en Theresa Zabell (ondervoorzitters), Ole Andreasen, rapporteur (verving Marieke Sanders-ten Holte); Alexandros Alavanos, Pedro Aparicio Sánchez, Christopher J.P. Beazley, Michael Cashman (verving Renzo Imbeni overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Marielle de Sarnez, Janelly Fourtou (verving Francis Decourrière), Geneviève Fraisse, Jas Gawronski (verving Mario Mauro), Ruth Hieronymi, Ulpu Iivari, Maria Martens, Pietro-Paolo Mennea, Juan Ojeda Sanz, Gérard Onesta (verving Luckas Vander Taelen), Barbara O'Toole, Doris Pack, Roy Perry, Christa Prets, Felekna Uca, Gianni Vattimo, Alejo Vidal-Quadras Roca (verving Domenico Mennitti overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Eurig Wyn, Stavros Xarchakos, Sabine Zissener en Olga Zrihen Zaari (verving José María Mendiluce Pereiro overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement).

De adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken zijn bij dit verslag gevoegd. De Commissie constitutionele zaken heeft op 27 november 2001 besloten geen advies uit te brengen.

Het verslag werd ingediend op 25 februari 2002.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

ONTWERPRESOLUTIE

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie betreffende een nieuw kader voor praktische samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie (COM(2001) 354 – C5-0465/2001 – 2001/2192(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie (COM(2001) 354 – C5-0465/2001),
- gelet op artikel 1 van het Verdrag betreffende de Europese Unie uit hoofde waarvan besluiten "in zo groot mogelijke openheid en zo dicht mogelijk bij de burger worden genomen" en gelet op de doorzichtigheids eis in artikel 255 van het EG-Verdrag, die de wetgevende instellingen verplicht hun documenten openbaar te maken,
- gezien de verklaring (punt 17) van de lidstaten betreffende het recht op toegang tot informatie, die als bijlage is opgenomen bij het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien de door de Conferentie van Nice aangenomen verklaring (punt 23) over de toekomst van de Unie, die is opgenomen in de bijlage bij het Verdrag van Nice,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 juli 1993¹ over het voorlichtingsbeleid van de Europese Gemeenschap,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 december 1996² over de deelname van de burgers en de sociale actoren aan het institutioneel bestel van de Europese Unie,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 19 november 1997³ over het Verdrag van Amsterdam,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 mei 1998 over het voorlichtings- en communicatiebeleid in de Europese Unie,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 maart 2001⁴ (B5-0174/2001) over het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie,
- gezien de nieuwe *Mission statement voor de voorlichtingsbureaus van het Parlement*, de nieuwe *Rol van de hoofden van de Commissievertegenwoordigingen* en de nieuwe *Gedragcode* voor de samenwerking tussen de voorlichtingsbureaus en de vertegenwoordigingen, zoals die op 23 oktober 2001 zijn goedgekeurd op aanbeveling van de Interinstitutionele Groep voor Voorlichting,
- gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie vrijheden en rechten van de burger,

---

¹ PB C 268 van 4.10.1993.

² PB C 20 van 20.1.1997, blz. 31.

³ PB C 371 van 8.12.1997, blz. 99.

⁴ PB C 343 van 5.12.2001, blz. 571.

justitie en binnenlandse zaken (A5-0051/2002),

- A. overwegende dat het voorlichtingsbeleid van de Unie noopt tot nauwe samenwerking binnen en tussen de instellingen van de Europese Unie, om te voorkomen dat de resultaten van de voorlichtingsactiviteiten die worden ontwikkeld onbedoeld aan helderheid zouden inboeten,
- B. overwegende dat openheid, transparantie, verschillen in opvatting en objectiviteit essentiële garanties vormen voor de geloofwaardigheid van om het even welke vorm van voorlichtings- of communicatiebeleid,
- C. overwegende dat de gemiddelde opkomst bij de verkiezingen voor het Europees Parlement van 65,9% in 1979 is teruggeslagen tot 49,4% in 1999 en dat een ombuiging van deze trend absoluut noodzakelijk is om de democratische legitimiteit van het Europees Parlement en de Europese Unie te kunnen vergroten,
- D. overwegende dat het gevoerde voorlichtings- en communicatiebeleid consistent, effectief en pro-actief dient te zijn,
- E. overwegende dat 58% van de burgers¹ verklaren zich tamelijk tot zeer verbonden te voelen met Europa,
- F. overwegende echter dat slechts 48% van de bevolking van mening is dat het lidmaatschap van de Europese Unie "een goede zaak" is,
- G. overwegende dat 58%² van de burgers in de Europese Unie verklaart dat de voornaamste instellingen van de Europese Unie een belangrijke functie vervullen in het reilen en zeilen van de Europese Unie,
- H. overwegende dat het Europees Parlement met 53%³ van de burgers die er hun vertrouwen in uitspreken de instelling is die het meeste vertrouwen inboezemt,
- I. overwegende dat de televisie wordt gezien als het middel bij uitstek (62%)⁴ om voorlichting te ontvangen over de Europese Unie, terwijl het gebruik van de televisie als informatieverstrekker door de Europese instellingen juist vrij beperkt blijft,
- J. overwegende dat 40% van de burgers in de Europese Unie in 2001 een aansluiting hadden op het internet en dat 75% verwacht tegen 2010 over een internetaansluiting te beschikken,
- K. overwegende dat een onevenredig groot bedrag op het voorlichtingsbudget van de Commissie wordt gespenseerd aan gedrukte publicaties,
- L. overwegende dat de instellingen meer middelen moeten uittrekken voor informatie en communicatie via het internet, hetgeen als voordeel heeft dat een groot deel van de bevolking kan worden bereikt tegen lage kosten;
- M. overwegende dat 43% van het budget van DG III van het Europees Parlement momenteel wordt uitgegeven aan bezoekersgroepen en dat dit percentage in 2002 nog verder zal

---

¹ Eurobarometer 54, 2001, punt 2.1.

² Eurobarometer 55, 2001, punt 4.5.

³ Eurobarometer 55, 2001, punt 2.4.

⁴ Eurobarometer 55, 2001, punt 4.3.

oplopen,

- N. overwegende dat de voorlichtingscampagne over de invoering van de euro in termen van communautaire voorlichting en communicatie dankzij een effectief partnerschap tussen de lidstaten en de instellingen succesvol is geweest en als voorbeeld zou moeten dienen voor toekomstige voorlichtingscampagnes,
  - O. overwegende dat een grotere betrokkenheid van de leden van het Europees Parlement bij het nationale politieke debat de publieke bekendheid van het Europees Parlement zou helpen bevorderen,
  - P. overwegende dat een grotere betrokkenheid van de leden van de nationale parlementen bij het Europese politieke debat de publieke bekendheid met de Europese Unie en de inwerking daarvan op het dagelijks leven van de burgers zou helpen bevorderen,
  - Q. overwegende dat de ingewikkelde en ondoorzichtige besluitvormingsprocedures bij de Europese Unie het verstrekken van voorlichting aan en de communicatie met het publiek in de weg staan,
  - R. in overweging van de steeds bredere rol van de Europese Unie op het wereldtoneel en met name overwegende dat de uitbreiding van de Europese Unie een systematischer en doeltreffender voorlichtings-, communicatie- en bewustmakingsbeleid voor de bevolking noodzakelijk maakt, dat Europa dichterbij de burger brengt en de zichtbaarheid van de Europese Unie op wereldvlak vergroot; overwegende dat er voldoende middelen beschikbaar moeten worden gesteld voor dergelijke activiteiten,
  - S. overwegende dat het voorlichtings- en communicatiebeleid dat de Commissie uitvoert, een weerspiegeling moet zijn van de doelstellingen en activiteiten van alle instellingen, aangezien deze uit de begroting van de Europese Unie worden gefinancierd,
1. uit zijn voldoening over de institutionele aanpassingen die sedert begin 2001 zijn doorgevoerd in het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Commissie;
  2. is ingenomen met de hernieuwde en vruchtbare samenwerking tussen de Commissie en het Parlement in het kader van de Interinstitutionele Groep voor Voorlichting (IGV), waarbij het autonome karakter van elk van beide instellingen wordt gerespecteerd; benadrukt echter dat de samenwerking via de IGV verder moet worden versterkt;
  3. dringt aan op passende decentralisatie bij alle voorlichtings- en communicatieactiviteiten van de Europese instellingen, onder meer in de vorm van decentralisatie van verantwoordelijkheden en financiering, zoals gangbaar is bij het Parlement;
  4. dringt aan op coördinatie van de gehanteerde richtsnoeren teneinde tegenstrijdigheden in de verstrekte informatie en het ontstaan van een duale infrastructuur te voorkomen en de samenwerking tussen de diverse betrokken instanties te bevorderen;
  5. spreekt zijn waardering uit voor het opzetten van "Europa Direct", de gratis interactieve voorlichtingsdienst waarbij burgers vragen kunnen stellen over hun rechten of de mogelijkheden die het beleid van de Europese Unie biedt en snel antwoord krijgen in hun eigen taal, en verzoekt de Commissie derhalve erop toe te zien dat deze dienst interinstitutioneel en via het internet toegankelijk is en gekoppeld wordt aan andere hulpdiensten die worden aangeboden door voorlichtingscentra op het grondgebied van de

Europese Unie en van de kandidaat-lidstaten,

6. geeft uiting aan zijn bezorgdheid omtrent de voorgenomen verlaging van de meerjarenraming van de uitgaven voor voorlichting en communicatie bij de Commissie (de B3-3-begrotingslijnen); is van mening dat voor 2003 en 2004 kredieten moeten worden uitgetrokken voor een gezamenlijke bewustmakingscampagne met het oog op de rechtstreekse verkiezingen voor het Europees Parlement in juni 2004;
7. dringt er bij alle instellingen van de Europese Unie op aan de volgende beginselen in acht te nemen teneinde de best mogelijke publieke voorlichting en communicatie te kunnen verschaffen:
  - onpartijdige voorlichting die vrij is van propaganda,
  - feitelijke informatie,
  - een gevarieerd en uitgebalanceerd informatieaanbod;
8. dringt aan op meer steun voor de bestaande voorlichtingsnetwerken in de lidstaten die dicht bij de burgers staan (Europahuizen, het Europees Parlement en de Commissie van de Europese Unie, Info-Points Europe, Internationale vereniging van Europahuizen, Europese beweging, enz.);
9. onderstreept in het algemeen de noodzaak de verstrekte informatie beter af te stemmen op de voornaamste doelgroepen zoals vrouwen, jongeren tussen 16 en 20, ouderen, plattelandsgemeenschappen, schoolkinderen, leraren, KMO's en professionele beleids- en opinievormers;
10. is van mening dat alle voorlichtings- en communicatieactiviteiten die gericht zijn op specifieke doelgroepen, specialisten, opiniemakers en het algemene publiek en die betrekking hebben op de werking van de instellingen en de inhoudelijke aspecten van het gevoerde beleid zoveel mogelijk moeten worden uitgevoerd in het kader van een gezamenlijke campagne van de instellingen van de Europese Unie;
11. is van mening dat de voorlichtingscampagnes van de Europese Unie zich strategisch op twee niveaus moeten bewegen:
  - a) voorlichtings- en communicatieactiviteiten welke zich prioritair dienen te richten op zaken die de burgers direct in hun alledaagse leven raken (over onderwerpen zoals voedselveiligheid, de euro, werkgelegenheid, veiligheid, milieu, verkeer, e.d.),
  - b) eigentijdse campagnes met betrekking tot de grote vraagstukken waarmee de Europese Unie zich geconfronteerd ziet (zoals de toekomst van Europa, de uitbreiding, het nieuw te sluiten verdrag, de mondialisering, justitie en binnenlandse zaken, een goed bestuur, de bevordering van het Europees Handvest van de grondrechten, enz.) die moeten worden beschouwd als aanvullende, maar daarom niet minder belangrijke activiteiten;
12. pleit ervoor dat de instellingen van de Europese Unie, en met name de Commissie en het Parlement, voorlichtings- en communicatieactiviteiten ontplooiën in scholen, onderwijsinstellingen, op de werkplek en op andere openbare plaatsen; dringt erop aan dat de verstrekte informatie wordt gegeven in een vorm die is aangepast aan de leeftijd, rijpheid en kennis van de betrokken ontvangers en recht doet aan de verscheidenheid van meningen en voorstellingen omtrent de Europese integratie;
13. onderstreept dat informatie dichter bij journalisten, redacteurs en hoofdredacteurs moet

worden gebracht; dringt er bij de Europese instellingen op aan specifieke opleidingsprogramma's inzake Europese mechanismen en aangelegenheden voor deze groepen en voor toekomstige journalisten op te zetten in samenwerking met de scholen en instellingen waar zij worden opgeleid;

14. wenst dat binnen het Europees Parlement een eenheid voor "civiele educatie" wordt opgericht die over voldoende middelen beschikt om de volgende doelstellingen te verwezenlijken:
  - a. een referentiepunt te zijn voor voorlichting over alle kwesties in verband met de opvoeding tot het Europees burgerschap (projecten en programma's in de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten...),
  - b. te fungeren als een centrum voor uitwisseling in Europees verband tussen de verschillende actoren bij en drijvende krachten achter projecten in de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten,
  - c. beschikbaarstelling van geschikte educatieve instrumenten (voorlichtingsmateriaal, publieke evenementen, thematische activiteiten, enz.);
15. is van mening dat het Parlement bij zijn eigen besluitvormingsproces maximale transparantie als uitgangspunt moet hanteren en er bij de overige instellingen, met name de Raad en de Commissie, steeds opnieuw op moet aandringen dat maximale transparantie wordt nagestreefd en dat zij zich aansluiten bij de door de Conventie uit te werken en door het Europees Parlement bepleite fundamentele hervormingen teneinde de democratische legitimiteit van de Europese Unie in de ogen van de burgers te vergroten;
16. verzoekt de Commissie de Europese documentatiecentra in de verschillende lidstaten te stimuleren en te reactiveren en hun doeltreffendheid als verspreiders van informatie over de Europese Unie te verbeteren;
17. verzoekt de Commissie de typische taken van elke regering op het gebied van beleidsvoorlichting te vervullen, zoals b.v. de publicatie in de media van de betrokken lidstaten van de jaarprogramma's voor door de Gemeenschap gefinancierde openbare werken of het op gezette tijden deelnemen door leden van de Commissie aan regionale persconferenties en aan nationale of regionale openbare manifestaties ter ondersteuning van Europese initiatieven, een en ander onder handhaving van de best mogelijke relaties met de betrokken nationale of regionale autoriteiten en met als doel de burgers door hun aanwezigheid een Europees referentiepunt te bieden;
18. verzoekt de Commissie met ingang van 2003 op basis van de door de instellingen verstrekte informatie uitvoerige jaarverslagen op te maken over het algehele voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie, met inbegrip van de financiële aspecten, alsook evaluaties van het gevoerde Europese voorlichtings- en communicatiebeleid;
19. dringt er bij het Parlement op aan gedetailleerde jaarverslagen op te stellen over het algehele voorlichtings- en communicatiebeleid van het Parlement en een jaarlijks actieplan uit te werken voor komende activiteiten, met inbegrip van de financiële aspecten van het voorlichtings- en communicatiebeleid van het EP,
20. verzoekt de Commissie een algemeen overzicht te verstrekken van de voorlichtings- en communicatieactiviteiten die zij momenteel in niet-lidstaten ontwikkelt, en een globaal gecoördineerd meerjarenprogramma annex begrotingsraming op te maken van deze

activiteiten;

21. pleit ervoor dat het Parlement jaarlijks een debat houdt over het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie, op basis van een rapport van de Commissie en een verslag van de terzake bevoegde commissie van het Europees Parlement;
22. pleit er tevens voor dat de Interinstitutionele Groep voor Voorlichting (IGV) tenminste tweemaal per jaar bijeenkomt, de opgezette activiteiten regelmatig evalueert, adequate richtsnoeren opstelt voor de ontwikkeling daarvan en daarover verslag uitbrengt aan de Europese instellingen;
23. roept de instellingen van de Europese Unie, en met name de Commissie, het Parlement en de Raad op de noodzaak te onderkennen van coördinatie van alle communicatie- en voorlichtingsactiviteiten;
24. is van mening dat de betrokkenheid van de Raad en de lidstaten bij het gemeenschappelijk voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie van fundamenteel belang is;
25. dringt er bij alle instellingen van de Europese Unie op aan de besluitvormingsprocedures voor het te voeren voorlichtings- en communicatiebeleid te vereenvoudigen en zich in alle officiële documenten van eenvoudige en duidelijke taal te bedienen teneinde snellere en betere voorlichtings- en communicatieactiviteiten te kunnen ontplooiën;
26. roept de instellingen op gebruik te maken van goedgekwalificeerde mediawerkers zoals journalisten en professionele communicatiedeskundigen, teneinde zo adequaat mogelijke informatie te kunnen verstrekken in een leesbare en begrijpelijke vorm;
27. dringt aan op de ontwikkeling van een samenhangende public relations- en communicatiestrategie voor alle aspecten van de activiteiten van de Europese Unie;
28. dringt aan op samenwerking met bestaande regionale of transregionale tv-omroepen en organisaties zoals de Europese Radio-Unie (ERU), CIRCOM (Europese Organisatie van regionale televisiezenders) en de internationale persagentschappen, alsmede op ondersteuning van nieuwe zenders die als een effectief lokaal doorgeefluik voor de programma's van een Europese zender zouden kunnen fungeren; dringt er bij de Commissie op aan een haalbaarheidsonderzoek in te stellen naar een "Europese C-span" om het algemene publiek van relevante informatie en nieuws te voorzien over zaken betreffende de Europese Unie;
29. is van mening dat de Europese Unie veel meer gebruik moet maken van audiovisuele faciliteiten en deze actiever moet ondersteunen, met name door nieuwe mogelijkheden voor coproducties te onderzoeken en door nieuwe tv- en radiozenders in te schakelen, met name in de kandidaat-lidstaten;
30. erkent dat er meer financiële middelen moeten worden uitgetrokken om Europe by Satellite (EbS) in staat te stellen uit te groeien tot een van de voornaamste informatiebronnen over de Europese Unie in de wereld en dringt aan op meer publiciteit voor EbS onder journalisten, omroeporganisaties en NGO's;
31. dringt aan op reorganisatie van de diverse websites van de voornaamste Europese instellingen; is van mening dat er behoefte is aan een gezamenlijke portal voor de Commissie, de Raad, het Hof van Justitie en de andere belangrijke instellingen, teneinde de

burgers een completer beeld te verschaffen omtrent het beleid en de wetgeving van de Europese Unie; is voorts van oordeel dat de officiële websites links moeten aanbieden naar relevante niet-officiële sites, bijvoorbeeld van NGO's, verenigingen of mediaorganisaties dan wel van leden van het Europees Parlement; is tevens van mening dat de informatiebronnen van de Europese Unie ook een algemene on line toegankelijke persbibliotheek dienen te omvatten met een geavanceerde zoekmachine en een snelle en effectieve helpdesk;

32. dringt er bij de nationale bureaus van de instellingen van de Europese Unie op aan veel meer pro-actief werk naar buiten toe te verrichten, en dringt er bij de Europese instellingen op aan op centraal en decentraal niveau "rapid response units" in te stellen, die onjuiste of tegenstrijdige informatie over de Europese Unie in de media kunnen weerleggen;
33. dringt er bij de begrotingsautoriteit op aan het DG Public Relations de personele middelen te verschaffen die het nodig heeft om de presentie van het Parlement op het internet beter gestalte te geven;
34. dringt aan op meer investeringen in de faciliteiten van het Parlement voor videoconferenties, zodat de leden beter toegang tot hun achterban krijgen;
35. pleit ervoor CELEX, de van een zoekmachine voorziene databank van de Europese Unie voor documenten, gratis aan het publiek ter beschikking te stellen;
36. betuigt zijn instemming met het voornemen van het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen tot invoering van regelingen voor "afdrukken op verzoek" via een portal die gewijd is aan de publicaties van alle instellingen, organen en agentschappen;
37. dringt aan op invoering van het beginsel dat alle gedrukte publicaties tevens elektronisch worden gepubliceerd; pleit er bovendien voor de werkzaamheden en taken van het Bureau voor officiële publicaties van het Europese Gemeenschappen te herzien en het accent bij de productie van het Publicatiebureau te verleggen van gedrukt materiaal naar audiovisuele en elektronische producten, waaronder de voorbereiding van adequate Power Point-presentaties;
38. dringt er bij de Commissie op aan samen met het Parlement in alle lidstaten en in de kandidaat-lidstaten op nationaal en zo mogelijk ook regionaal niveau gemeenschappelijke "huizen van de Europese Unie" op te richten (niet te verwarren met de bestaande, zeer goed functionerende "Maisons d'Europe"), en organisaties die zich bezighouden met Europese integratie de mogelijkheid te bieden van de faciliteiten van deze "huizen" gebruik te maken;
39. verzoekt de nationale regeringen en de nationale parlementen deel te nemen aan de activiteiten van deze "huizen" teneinde de gemeenschappelijke doelstellingen optimaal te verwezenlijken; verzoekt in dit verband de nationale, regionale en lokale autoriteiten deel te nemen aan de activiteiten van de "Info-Points Europe" en de Europese instellingen de samenwerking met de nationale parlementen van de lidstaten uit te breiden, door bijvoorbeeld "stages" voor nationale parlementsleden in te stellen;
40. is van mening dat de "huizen van de Europese Unie" Europese burgers die op zoek zijn naar gegevens over de activiteiten van de Europese Unie en naar gedetailleerde informatie over de uitvoering van een aantal specifieke verantwoordelijkheden van de instellingen van de Europese Unie beter in staat zouden stellen op één enkel adres in al hun behoeften te voorzien; is van mening dat de "huizen van de Europese Unie" gemakkelijk toegankelijk en zichtbaar voor het publiek moeten zijn;

41. pleit ervoor dat de gedecentraliseerde en plaatselijke presentie van de instellingen van de Europese Unie dicht bij de burger moet worden versterkt door meer adequate personele en financiële middelen ter beschikking te stellen, door zich opnieuw te beraden over de omvang van het budget dat in de hoofdsteden van de lidstaten wordt besteed aan de nationale "huizen van de Europese Unie" en door de activiteiten van regionale centra zoals de "Info-Points Europe" uit te bouwen;
42. is van mening dat bezoekersgroepen een belangrijk middel zijn om dicht bij de burger te komen; beschouwt het als belangrijk dat wordt nagegaan waar verbeteringen kunnen worden aangebracht in de kwaliteit van de bezoeken, teneinde de effectiviteit en de kosten/batenverhouding van de uitgaven voor bezoekersgroepen te verbeteren;
43. vraagt zich af of de uitgaven voor bezoekersgroepen in verhouding staan tot het totale budget van Directoraat-generaal III van het Europees Parlement en dringt aan op een analyse van het effect en de waarde van bezoekersgroepen;
44. is voorstander van het idee om in Brussel een gemeenschappelijk interinstitutioneel bezoekerscentrum in te richten dat voorzien is van alle moderne technologische audiovisuele faciliteiten;
45. dringt aan op reallocatie van de begrotingskredieten overeenkomstig de in dit verslag uitgezette prioriteiten (persdienst, afdeling audiovisuele zaken, internetdienst en bezoekersgroepen);
46. dringt er bij de Commissie op aan binnen 6 maanden een berekening op te stellen van de kosten van de tenuitvoerlegging van dit verslag;
47. wijst erop dat op de begroting-1996 een begin is gemaakt met een rationalisatieproces dat gebaseerd is op interinstitutionele samenwerking en tot doel heeft synergie tot stand te brengen tussen administratieve en personele middelen en de Europese belastingbetalers meer waar voor hun geld te geven;
48. is van plan het herstructureringsproces in 2003 voort te zetten, met name via een verdere concentratie van de middelen voor deze beleidsterreinen, door een realistisch besparingsprogramma uit te werken voor de desbetreffende administratieve en personele uitgaven;
49. bevestigt dat het voorlichtings- en communicatiebeleid duidelijk tot de voorrechten van de Commissie behoort, zoals bepaald in het IIA van 6 mei 1999, en dat hiervoor bijgevolg geen specifieke rechtsgrond vereist is.
50. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de andere instellingen en organen van de Europese Unie en de nationale regeringen en parlementen.

TOELICHTING

Inleiding

Dit verslag is bedoeld om bij te dragen in de ontwikkeling van een nieuwe voorlichtings- en communicatiestrategie van de Europese Unie, die erop gericht is de kennis omtrent en het begrip voor de Europese Unie bij de burgers te vergroten.

De Europese Unie staat de komende jaren voor een aantal belangrijke uitdagingen, met als eerste en belangrijkste de uitbreiding, waardoor de eenmaking van het Europese continent zal worden voltooid. Als andere belangrijke opdrachten kunnen worden vermeld het leggen van de laatste hand aan de opbouw van de institutionele structuur van de Europese Unie en de opstelling van een nieuwe mondiale agenda na de gebeurtenissen van 11 september 2001, waarvoor krachtige publieke steun en democratische legitimiteit onder de burgers van de Europese Unie noodzakelijk zijn.

De opzet van het nieuwe voorlichtings- en communicatiebeleid bestaat erin informatie en communicatie te bekijken "vanuit het perspectief van de burger", met als uiteindelijke doel de Europese Unie dichterbij de burger te brengen.

Het overbrengen van deze boodschap aan het publiek is niet zo eenvoudig, met name vanwege het gebrek aan geloofwaardigheid van Brussel bij de Europese burgers. Minder dan 50% van de burgers gelooft dat het lidmaatschap van de Europese Unie voor hun land een goede zaak is¹, en slechts 26% stelt er belang in betrokken te worden bij de discussie over Europese aangelegenheden².

Ook de opkomst bij de Europese verkiezingen laat een negatieve tendens zien. Bij de eerste verkiezingen in 1979 bedroeg deze nl. nog 63%, maar bij de daaropvolgende EP-verkiezingen kwamen de opkomstcijfers nog slechts uit op respectievelijk 61% (1984), 58,5% (1989), 56,8% (1994) en 49,4% (1999). Een omslag in de perceptie van de Europese Unie is dan ook een eerste vereiste om te zorgen dat de opkomst bij de volgende Europese verkiezingen hoger ligt, zodat de democratische legitimiteit van het Europees Parlement en de Europese Unie kan worden verbeterd.

Een tweede belangrijke opdracht is gelegen in het vermijden van iedere vorm van propaganda van de zijde van de instellingen van de Europese Unie. Wij moeten lering trekken uit onze in het verleden begane fouten om vergissingen in de toekomst te voorkomen. Voorlichting en communicatie moeten immers juist zo betrouwbaar, objectief, pluralistisch en verantwoord zijn als maar mogelijk is.

Een van de manieren om het pluralistische karakter van de voorlichting te garanderen zou erin kunnen bestaan ook andere standpunten dan die van de instellingen aan bod te laten komen in de vorm van links op de websites van de Europese instellingen.

Als uitgangspunt moet worden erkend dat de Europese Unie niet alle burgers en doelgroepen tegelijkertijd over alles en nog wat kan informeren. Kortom: er moeten dringend prioriteiten worden gesteld voor de specifieke onderwerpen die wél aan bod dienen te komen. De strategie voor de informatiecampagnes van de Europese Unie moet zich op twee niveaus bewegen: voorlichting en communicatie met de hoogste prioriteit dient zich voornamelijk te richten op

---

¹ Eurobarometer 55, juli 2001, blz. 11.

² Eurobarometer 55, juli 2001, blz. 76.

zaken die dicht bij het alledaagse leven van de burgers staan (onderwerpen zoals voedselveiligheid, de euro, werkgelegenheid, veiligheid, milieu, verkeer, humane genetica, e.d.). Ook eigentijdse campagnes met betrekking tot belangrijke aangelegenheden zoals de uitbreiding, de toekomst van Europa en veiligheidsvraagstukken moeten als belangrijk worden beschouwd.

Doelgroepen

Daarnaast moet prioriteit worden gegeven aan de doelgroepen, die zo nauwkeurig mogelijk moeten worden omschreven. Voorbeelden van goed te definiëren doelgroepen zijn o.a. vrouwen, jongeren tussen 16 en 20, plattelandsgemeenschappen, schoolkinderen, journalisten, leraren, KMO's en professionele beleidsmakers.

Uw rapporteur is van mening dat de informatieontvangers niet mogen worden onderschat, in die zin dat moet worden voorkomen dat informatie op een al te glatte of gesimplificeerde manier wordt gepresenteerd. De informatie moet worden verstrekt in een vorm die is afgestemd op leeftijd, rijpheid en kennis van de betrokkenen, onder eerbiediging van de diversiteit aan standpunten en voorstellingen omtrent Europese integratie.

Decentralisatie en coördinatie

De kerngedachten achter dit verslag zijn decentralisatie en coördinatie. Uw rapporteur is van mening dat de beste manier om de Unie dicht bij de burgers te brengen erin bestaat te streven naar een zo ver mogelijk doorgedreven decentralisatie van alle communicatie- en voorlichtingsactiviteiten van de Europese instellingen. Uiteraard zijn de informatieverstrekende instanties op regionaal en plaatselijk niveau het best geplaatst om informatie te verspreiden in een bepaalde regio of gebied. Duidelijk is ook dat hoe dicht de informatieverstrekker bij de burger staat, des te groter zijn geloofwaardigheid is. Voorts lijkt het voor de hand te liggen dat een vergaande mate van decentralisatie de beste manier is om de informatie specifiek op bepaalde doelgroepen af te stemmen. Onder decentralisatie moet niet alleen gedecentraliseerde verantwoordelijkheid worden verstaan, maar ook decentralisatie van de door de instellingen ter beschikking gestelde financiële middelen.

Coördinatie van de voorlichting aan de burgers en communicatie met de burgers is een andere belangrijke vereiste om zoveel mogelijk voordeel te kunnen trekken uit de ondernomen activiteiten. Er bestaat momenteel zowel tussen als binnen de instellingen onvoldoende kennis omtrent de op te zetten communicatie- en voorlichtingsactiviteiten. Binnen de Europese Commissie blijkt er nauwelijks sprake te zijn van enigerlei coördinatie van de voorlichtingsactiviteiten tussen de diverse directoraten-generaal. De coördinatie tussen de vertegenwoordigingen van de Europese Commissie in de hoofdsteden van de lidstaten lijkt echter beter te zijn ontwikkeld dan die tussen de directoraten-generaal in Brussel zelf.

De rapporteur acht het dienstig de Europese Commissie te verzoeken jaarlijks een rapport op te maken over het algehele voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie, inclusief de financiële aspecten daarvan. In dat jaarverslag moet ook een evaluatie worden opgenomen van het gevoerde beleid. Om adequate prioriteit te kunnen verlenen aan de betrekkingen met de burgers, pleit de rapporteur er tevens voor dat het Europees Parlement jaarlijks een verslag opmaakt en een debat organiseert over de stand van het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie op dat moment.

Instrumentarium

In het kader van de nieuw te ontwikkelen informatie- en communicatiestrategie van de Europese

Unie moet opnieuw worden geëvalueerd in hoeverre daarbij de meest geschikte instrumenten worden ingezet. Tot dusverre is voornamelijk gebruik gemaakt van gedrukt materiaal (circulaires, brochures en boeken). Het is echter van het grootste belang dat de betekenis van de moderne technologische massacommunicatiemedia correct wordt onderkend. Dat betekent dat in de toekomst meer prioriteit moet worden gegeven aan het gebruik van televisie en internet.

De televisie is ongetwijfeld het medium bij uitstek om informatie te ontvangen over de Europese Unie. Niet minder dan 67% van de burgers gebruiken de televisie om zich over de Europese Unie te informeren¹, terwijl slechts 11% gebruik maakt van boeken, brochures en folders. Van het internet werd in 2001 door 11% van de bevolking gebruik gemaakt, doch de intensiteit daarvan verschilt sterk van lidstaat tot lidstaat.

Tot 2001 heeft de Europese Commissie zich voornamelijk bediend van Europe by Satellite (EbS), Euronews en Contact Magazine als voornaamste tv/mediaprogramma's. Budgettaire restricties en veranderende prioriteiten brengen echter met zich mee dat de Commissie in de komende jaren steeds minder te besteden zal hebben aan Euronews en Contact Magazine. Dat betekent dat de Europese Unie nog minder toegang zal krijgen tot het medium tv. De rapporteur kan deze ontwikkeling niet billijken, en stelt voor in plaats daarvan een tv-kanaal van de Europese Unie te introduceren waar informatie wordt verstrekt over de diverse beleidsvormen van Europese Unie. Het C-SPAN-programma in de Verenigde Staten, BBC Parliament of het Duitse parlementaire tv-kanaal Phoenix zouden wat dat betreft op het niveau van de Europese Unie als model kunnen fungeren.

Als aanvullende instrumenten om meer gebruik te maken van de televisie als voorlichtingsmedium zou kunnen worden gedacht aan de invoering van televisiedebatten en mediapartnerschappen met de voornaamste tv-kanalen. Deze activiteiten zouden tevens kunnen worden gebruikt als hefboom om de levendigheid van de debatten in het Europees Parlement te vergroten. De achterliggende idee bestaat erin politiek constructieve discussies op gang te brengen waardoor het publiek en derhalve ook de kiezers bij de Europese verkiezingen reële politieke keuzemogelijkheden voorgelegd krijgen.

De toenemende verspreiding van het internet betekent ook dat dit medium meer prioriteit dient te krijgen. Uw rapporteur ervaart de "Europa"-website in dit verband als zeer professioneel en verrijkend. Er is evenwel sprake van een essentiële behoefte aan voortdurend geactualiseerde, goed georganiseerde en handig opgezette websites van de zijde van de instellingen. Met het oog op de ontwikkeling van een evenwichtiger voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie dienen wij onze gedachten te laten uitgaan naar de introductie van een gemeenschappelijke portal voor alle wetgevende instellingen, zodat de gebruiker een optimaal inzicht kan krijgen in specifieke wetgeving van de Europese Unie.

Er zijn tal van redenen aan te geven voor het bedroevende gebrek aan democratische legitimiteit. Een van de voornaamste oorzaken hiervan is de ontoereikende kwaliteit van de publieke informatie en communicatie. Er is te veel informatie verstrekt in een te algemene vorm, waarbij dezelfde brochures telkens in elf talen zijn vertaald. Ook is de gegeven voorlichting niet nauwkeurig genoeg geweest, d.w.z. dat het ofwel ontbrak aan de nodige verwijzingen en gegevens, dat de informatie niet onderhoudend genoeg was of dat ze teveel in de sfeer van "propaganda" lag. In dit manco zou eventueel kunnen worden voorzien door mediawerkers aan te trekken met de juiste ervaring om de boodschap over te brengen.

---

¹ Eurobarometer 55, juli 2001, blz. 69.

Begrotingsaspecten

De rapporteur beschouwt de voorgenomen verlaging van de uitgavenramingen voor voorlichting en informatie bij het DG Pers en communicatie als zeer zorgwekkend. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de uitgavenramingen voor de komende jaren¹:

Meerjarenraming van de uitgaven

a) Tijdschema vastleggingskredieten/betalingskredieten (financiering uit de begroting)

(in mln € tot op drie decimalen nauwkeurig)

	2002 ²	2003	2004	2005	2006	Totaal
Vastleggingen	94.310	90.894	83.438	72.096	69.155	409.893
Betalingen	86.910	83.762	76.891	66.439	63.728	377.730

Zelfs wanneer de laatste stadia van de succesvolle euro-campagne - die overigens vrij kostbaar is uitgevallen - in acht worden genomen, moet deze ontwikkeling worden betreurd. De democratische legitimiteit van de Europese Unie voor de komende jaren is in het geding, en een verlaging van de uitgaven voor voorlichting en communicatie is het verkeerde signaal aan het publiek en aan de instellingen van de Europese Unie.

Bovendien heeft het DG Buitenlandse Betrekkingen al af te rekenen gehad met een verlaging van zijn budget over de laatste en komende jaren. Dat betekent dat er slechts in zeer beperkte mate tv-producties kunnen worden verzorgd over de rol van de Europese Unie in de derde wereld in 2002, ondanks het feit dat de televisie ongetwijfeld het beste medium is om de boodschap over te brengen.

Europees Parlement, DG III

Hoewel de bezoekersgroepen bij de instellingen van de Europese Unie in termen van deelnemersaantallen een relatief beperkt bereik hebben, worden zij niettemin beschouwd als een zeer belangrijk instrument voor de voorlichting van en met name de communicatie met de burgers. Openheid en toegang tot de Europese instellingen is zonder meer van uitzonderlijk belang, wil de Europese Unie dichter bij de burgers komen te staan. Ook biedt de organisatie van bezoekersgroepen bij het Europees Parlement een uitstekende gelegenheid voor directe communicatie tussen burgers en EP-leden. Het jaarlijkse aantal bezoekers aan het Europees Parlement bedraagt 550.000. De beschikbare budgettaire middelen zijn echter aan heroverweging toe. Het totale budget voor DG III beliep in het jaar 2000 € 24,7 mln. Daarvan was 43% bestemd voor bezoekersgroepen (€ 10,8 mln)³, 28,5% voor gedrukte publicaties, seminars en tentoonstellingen (€ 7 mln), 10,5% voor audiovisuele programma's (€ 2,6 mln) en 17,2% voor infrastructuur en andere kosten (€ 4,25 mln). De vraag dient zich dan ook aan of dit wel een goede verhouding is.

De audiovisuele afdeling van het Europees Parlement biedt uitstekende faciliteiten voor

¹ COM(2001) 354, blz. 34.

² VOB 2002.

³ Het betreft hier met name de kosten voor officiële bezoekersgroepen, die jaarlijks in totaal op zo'n 50.000 bezoekers uitkomen.

televisie- en radiojournalisten en andere mediaspecialisten, maar blijkt buiten een beperkte groep permanente gebruikers relatief onbekend te zijn. Het is dan ook zaak het audiovisueel centrum ruimere bekendheid te geven bij televisie- en radiostations in heel Europa. Ook de instelling van een gemeenschappelijk interinstitutioneel audiovisueel centrum valt voor de toekomst te overwegen.

Een nadere evaluatie van de persdienst binnen DG III moet worden overwogen om optimaal gebruik te kunnen maken van het vrij beperkte budget van DG III. Het is de vraag of de geleverde producten al dan niet voorzien in de behoefte aan geactualiseerde informatie. Is er sprake van een verantwoord evenwicht tussen het in Brussel en Straatsburg gestationeerde personeel en het aantal persmedewerkers bij de externe bureaus van het Europees Parlement in de hoofdsteden?

Huizen van de Europese Unie in de lidstaten

De externe bureaus van het Europees Parlement en de Commissievertegenwoordigingen in de hoofdsteden en in enkele andere belangrijke Europese steden dienen een gewichtige rol te vervullen in het streven om de Europese Unie dichterbij de burger te brengen. Doel moet zijn ervoor te zorgen dat de Europese instellingen op plaatselijk niveau vertegenwoordigd zijn om in direct contact te kunnen staan met de burgers, en dat niet alleen in Brussel. Aangezien interinstitutionele aangelegenheden voor het algemene publiek niet bijzonder interessant zijn, is de rapporteur van mening dat nauwe samenwerking tussen de Europese Commissie, het Europees Parlement en de nationale regeringen en parlementen van zeer groot belang is. Het opzetten van "teamverbanden" tussen de Europese instellingen is bevorderlijk voor het imago van "één Europa" bij de burgers enerzijds, en anderzijds ook voor de samenwerking tussen de instellingen onderling. Een derde positief aspect daarvan is de mogelijkheid om gebruik te maken van gezamenlijke faciliteiten, hetgeen perspectieven biedt voor kostenbeperking. Naar de opvatting van uw rapporteur is het van essentieel belang dat er in alle hoofdsteden van de lidstaten en kandidaat-lidstaten gemeenschappelijke "Europa-huizen" worden ingesteld, die centraal gelegen en gemakkelijk toegankelijk moeten zijn.

23 januari 2002

ADVIES VAN DE BEGROTINGSCOMMISSIE

aan de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport

inzake een nieuw kader voor praktische samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie (COM(2001) 354 – C5-0465/2001 – 2001/2192(COS))

Rapporteur voor advies: Markus Ferber

PROCEDUREVERLOOP

De Begrotingscommissie benoemde op haar vergadering van 1 oktober 2001 Markus Ferber tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergadering van 21-22 januari 2002.

Op dezelfde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende conclusies.

Bij de stemming waren aanwezig: Reimer Böge (waarnemend voorzitter), Anne Elisabet Jensen (ondervoorzitter), Markus Ferber (rapporteur), Ioannis Averoff, Kathalijne Maria Buitenweg, Joan Colom i Naval, Bárbara Dührkop Dührkop, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Neena Gill, Catherine Guy-Quint, John Joseph McCartin, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Guido Podestà, Kyösti Tapio Virrankoski, Ralf Walter en Brigitte Wenzel-Perillo.

BEKNOPTE MOTIVERING

De afgelopen jaren heeft het Parlement zich ingespannen om een gemeenschappelijk voorlichtingsbeleid te ontwikkelen dat aansluit bij de legitieme verwachtingen van de Europese burgers aangaande een dergelijke dienstverlening door de Unie.

De door de Begrotingscommissie vastgestelde richtsnoeren waren gebaseerd op de volgende beginselen:

- een gemeenschappelijke boodschap onder eerbiediging van de autonomie van elke instelling;
- zichtbaarheid van de Unie via de oprichting van Europa-huizen in de lidstaten;
- ontwikkeling van partnerschappen met de nationale autoriteiten;
- synergie tussen de diensten van Commissie en Parlement;
- decentralisatie van activiteiten;
- invoering van een specifiek programma voor voorlichtingscampagnes over de prioriteiten van de Unie (Prince), met een eigen begrotingslijn (B3-306);
- meer waar voor het gespendeerde geld.

Om toe te zien op deze doelstellingen heeft het Parlement een interinstitutionele werkgroep opgericht die samen door de Commissie en het Parlement wordt voorgezeten en waarvan ook vertegenwoordigers van de diverse betrokken parlementaire commissies deel uitmaken.

Sinds 1996 heeft de werkgroep een aantal nuttige aanbevelingen gedaan om de kredieten van

Prince over de diverse voorlichtingscampagnes te spreiden en om de gemeenschappelijke algemene activiteiten te verbeteren.

In 2002 bedraagt de begroting voor deze beleidsgebieden ongeveer 98 miljoen euro, wat een aanzienlijk bedrag is binnen rubriek 3 van de financiële vooruitzichten, waar de meeste programma's na codecisie tot stand komen.

Wat de juridische aspecten betreft, heeft de Begrotingscommissie steeds het idee verdedigd dat het voorlichtingsbeleid een voorrecht van de Commissie moet blijven, zoals momenteel bepaald in het IIA van 6 mei 1999 (artikel 37 ter). Tot nu toe heeft zij zich hevig verzet tegen elke poging van de Raad om een rechtsgrond in te stellen die ervan uitgaat dat de desbetreffende mededeling niet de eerste stap van een wetgevingsproces mag zijn. Het wetgevende financieel memorandum dat ze bevat moet immers louter indicatief blijven, daar het besluit over de vereiste kredieten in het kader van de jaarlijkse procedure door de begrotingsautoriteit wordt genomen.

Na een periode van herstructurering die tot een tekort aan beleidsmiddelen heeft geleid, heeft de Commissie te kennen gegeven dat zij bereid is samen te werken volgens de ideeën van het Parlement, zoals in de huidige mededeling terug te vinden is, wat de rapporteur van harte verwelkomt.

Verder wenst hij eraan te herinneren dat er vooruitgang is geboekt door jaar na jaar, met inbegrip van 2002, begrotingsmiddelen via de reserve aan te wenden. De positieve aanpak van de Commissie moet snel concrete resultaten kunnen opleveren die in de richting van de beginselen van het Parlement gaan, waardoor het de kredieten kan vrijmaken die nog in de reserve staan.

Nu is echter het ogenblik aangebroken om performance-doelstellingen te ontwikkelen in termen van concentratie van middelen, wat dankzij de doorgevoerde synergie besparingen moet opleveren.

De rapporteur suggereert dat de Commissie en het Parlement enkele voorstellen indienen in de vorm van een actieplan dat de werkgroep kan bespreken en in het kader van de volgende begrotingsprocedure kan goedkeuren.

Tot slot wijst de rapporteur erop dat de Begrotingscommissie eraan twijfelt of het wel opportuun is het voorlichtingsbeleid te externaliseren, vooral omdat dit zou betekenen dat een belangrijke overheidstaak wordt afgestoten, wat dan weer in strijd is met de beginselen die het Parlement in de begroting-2000 heeft geïntroduceerd met betrekking tot de bureaus voor technische bijstand en de volledige aansprakelijkheid van de Commissie voor alle overheidstaken.

CONCLUSIES

De Begrotingscommissie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport onderstaande suggesties in de goed te keuren ontwerpresolutie op te nemen:

Begrotingsaspecten

overwegende dat het door de Commissie gevoerde voorlichtings- en communicatiebeleid een weerspiegeling moet zijn van de doelstellingen en activiteiten van alle instellingen, aangezien deze uit de begroting van de Europese Unie worden gefinancierd,

wijst erop dat met de begroting-1996 is begonnen aan een rationalisatieproces dat gebaseerd is op interinstitutionele samenwerking en tot doel heeft synergie tot stand te brengen tussen administratieve en personele middelen en de Europese belastingbetalers meer waar voor hun geld te geven;

benadrukt dat het gebruik van instrumenten zoals de reserve, waartoe de begrotingsautoriteit sinds 1996 jaar na jaar heeft besloten, en de oprichting van een interinstitutionele werkgroep onder covoorzitterschap van het Parlement en de Commissie hebben gefungeerd als een beleidsrichtsnoer voor de voorlichtings- en communicatiepolitiek van de Unie;

verwelkomt na jaren van onwil en inefficiëntie de recente inspanningen van de Commissie om in te gaan op de verzoeken van het Parlement voor het opzetten van een gemeenschappelijke strategie op het gebied van voorlichting en communicatie; verwacht dat er snel concrete resultaten komen, zodat de kredieten die nog in de reserve van de begroting-2002 staan, kunnen worden vrijgemaakt;

is van plan het herstructureringsproces in 2003 voort te zetten, met name via een verdere concentratie van de middelen voor deze beleidsgebieden, door een realistisch besparingsprogramma uit te werken voor de administratieve en personele uitgaven;

bevestigt dat het voorlichtings- en communicatiebeleid duidelijk tot de voorrechten van de Commissie behoort, zoals bepaald in het IIA van 6 mei 1999, en dat hiervoor bijgevolg geen specifieke rechtsgrond vereist is.

5 februari 2002

ADVIES VAN DE COMMISSIE VRIJHEDEN EN RECHTEN VAN DE BURGER, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN

aan de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport

inzake de mededeling van de Commissie betreffende een nieuw kader voor praktische samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid (COM(2001) 354 – C5-0465/2001 – 2001/2192(COS))

Rapporteur voor advies: Michael Cashman

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken benoemde op haar vergadering van 21 november 2001 Michael Cashman tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 22 januari en 4 februari 2002.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende conclusies.

Bij de stemming waren aanwezig: Ana Palacio Vallelersundi (voorzitter), Robert J. E. Evans en Giacomo Santini (ondervoorzitters), Michael Cashman (rapporteur), Christian Ulrik von Boetticher, Alima Boumediene-Thiery, Charlotte Cederschiöld, Carmen Cerdeira Morterero, Ozan Ceyhun, Gérard M.J. Deprez, Francesco Fiori (verving Carlos Coelho overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Jorge Salvador Hernández Mollar, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klant, Jean Lambert (verving Pierre Jonckheer), Baroness Sarah Ludford, William Francis Newton Dunn, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Martine Roure, Heide Rühle, Olle Schmidt (verving Lousewies van der Laan), Ilka Schröder, Patsy Sörensen, The Earl of Stockton (verving Mary Elizabeth Banotti), Anna Terrón i Cusí, Astrid Thors (verving Francesco Rutelli overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement) en Gianni Vattimo (verving Adeline Hazan).

BEKNOPTE MOTIVERING

De mededeling van de Commissie over samenwerking in verband met het voorlichtings- en communicatiebeleid van de Europese Unie kan met instemming worden begroet. De tenuitvoerlegging van het huidige beleid en de toekomstige ontwikkeling van de Europese Unie moeten gebaseerd zijn op actieve en bewuste participatie van de burgers. Uw rapporteur voor advies onderschrijft met name de initiatieven om de voorlichtingsactiviteiten van de instellingen te coördineren en de informatie zoveel mogelijk te verstrekken via één enkel adres, zodat de burger de institutionele structuur van de Europese Unie niet hoeft te begrijpen om de informatie te krijgen die hij nodig heeft.

Een volgende essentieel aspect van het voorlichtingsbeleid van de instellingen van de Europese Unie is de "toegang tot documenten". Zoals uw rapporteur voor advies reeds herhaaldelijk heeft opgemerkt in verband met de aanneming van verordening 1049/2001 over de algemene toegankelijkheid van de documenten van de instellingen, kunnen "documenten" niet los worden

gezien van de daarin vervatte informatie. Hieruit volgt dat het voorlichtings- en communicatiebeleid van de instellingen moet worden gecoördineerd met de activiteiten ter uitvoering van verordening 1049/2001. De Interinstitutionele Groep voor Voorlichting (IGV), die verantwoordelijk is voor de samenwerking met betrekking tot voorlichtingsactiviteiten, met name tussen Parlement en Commissie, moet b.v. eveneens verantwoordelijk zijn voor de activiteiten in het kader van artikel 15 van verordening 1049/2001, d.w.z. ontwikkeling van een verantwoorde aanpak en onderzoek van eventuele geschillen en toekomstige ontwikkelingen in verband met de toegang tot documenten.

CONCLUSIES

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport onderstaande suggesties in de goed te keuren ontwerp-resolutie op te nemen:

Visum 1 bis (nieuw)

- *gelet op artikel 1 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, uit hoofde waarvan besluiten "in zo groot mogelijke openheid en zo dicht mogelijk bij de burger worden genomen", en gelet op de doorzichtigheids eis in artikel 255 van het EG-Verdrag, die de wetgevende instellingen verplicht hun documenten openbaar te maken,*

Visum 3 bis (nieuw)

- *gezien het Witboek van de Commissie over Europese governance (COM(2001) 428), dat gericht is op het op gang brengen van een constructieve dialoog en een actieve deelname aan de opbouw van Europa door burgers en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en de economische sector, en waarin nogmaals wordt gewezen op de nauwe interactie tussen de initiatieven van de Unie en de maatregelen die op nationaal niveau moeten worden genomen, alsmede op de verplichting die voor de overheden van de lidstaten voortvloeit uit artikel 10 van het EG-Verdrag, te weten het treffen van alle algemene of bijzondere maatregelen om de nakoming van de uit handelingen van instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren en de vervulling van de taken van de Gemeenschap te vergemakkelijken,*

Overweging –A (nieuw)

- A. ervan overtuigd dat een voorlichtings- en communicatiebeleid uitsluitend zin heeft indien het gericht is op de totstandbrenging van voortdurende interactie met de ontvanger van de informatie, en dat deze interactie voortaan wordt vergemakkelijkt door moderne technieken zoals het internet of andere interactieve diensten waarvan steeds meer burgers gebruik maken,*

Overweging H bis (nieuw)

- H bis. overwegende dat het Europees Parlement altijd de transparantie van het besluitvormingsproces, de toegang tot documenten en de openbaarheid van vergaderingen heeft bepleit, aangezien dit vereisten zijn om informatie en communicatie met de burger mogelijk te maken; dat deze doelstellingen zijn opgenomen in de Verdragen, in verordening (EG) nr. 1049/2001 en in het*

huishoudelijk Reglement van het Europees Parlement; dat met name ter gelegenheid van de verkiezing van de Voorzitter van het Europees Parlement een weblink is ingesteld, zodat de burgers het evenement rechtstreeks op internet in audio en video konden volgen;

Overweging H ter (nieuw)

H ter. overwegende dat het Europees Parlement de doelstelling moet halen van rechtstreekse uitzending via het internet van zijn plenaire en commissievergaderingen en dat de opnamen hiervan via de archieven toegankelijk moeten worden gesteld met behulp van een zoekmachine; dat deze doelstelling volledig strookt met de bepalingen van het Reglement van het Europees Parlement, dat voorziet in de openbaarheid van vergaderingen, met verordening (EG) nr. 1049/2001, waarin in de definitie van een document ook melding wordt gemaakt van geluids- en beeldopnamen, met de Verdragen voor wat de transparantie betreft, en met de doelstelling van betere informatie en communicatie met de burger;

Overweging K bis (nieuw)

K bis. overwegende dat de instellingen meer middelen moeten uittrekken voor informatie en communicatie via het internet, hetgeen als voordeel biedt dat een groot deel van de bevolking kan worden bereikt tegen lage kosten;

Paragraaf –1 (nieuw)

-1. bevestigt dat een samenhangend voorlichtings- en communicatiebeleid van de instellingen van de Europese Unie en met name van haar wetgevende instellingen dient aan te sluiten op het recht van de burgers deel te nemen aan de opbouw van Europa en op het feit dat de instellingen hun beleid dienen te grondvesten op democratische consensus,

Paragraaf 4 bis (nieuw)

4 bis. spreekt zijn waardering uit voor het opzetten van "Europa Direct", de interactieve voorlichtingsdienst voor burgers die hun rechten of de mogelijkheden die het beleid van de Unie biedt wensen te kennen, en verzoekt de Commissie erop toe te zien dat deze dienst interinstitutioneel en via het internet toegankelijk is en gekoppeld wordt aan andere hulpdiensten die worden aangeboden door voorlichtingscentra op het grondgebied van de Unie en van de kandidaat-lidstaten,

Paragraaf 6, streepje 2

- feitelijke informatie, met name over het besluitvormingsproces in de Europese Unie en over de documenten ter voorbereiding van toekomstige besluiten (verordening 1049/2001),

Paragraaf 11 bis (nieuw)

11 bis. is van mening dat de rechtstreekse uitzending van de plenaire en commissievergaderingen van het Europees Parlement via het internet – zoals tijdens de verkiezing van de Voorzitter van het Europees Parlement – en de instelling van een archief en een zoekmachine die deze opnamen voor de burger toegankelijk maken, als

doelstellingen volledig in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Reglement van het Europees Parlement inzake de openbaarheid van vergaderingen, van verordening (EG) nr. 1049/2001, waarin in de definitie van een document ook melding wordt gemaakt van geluids- en beeldopnamen, van de Verdragen voor wat de transparantie betreft, en met de algemene doelstelling van betere informatie en communicatie met de burger, zodat deze dichter bij de Europese instellingen komt te staan;

Paragraaf 15

15. pleit er tevens voor dat de Interinstitutionele Groep voor Voorlichting (IGV) **verantwoordelijk wordt gesteld voor de taken uit hoofde van artikel 15 van verordening 1049/2001 tot oprichting van een interinstitutioneel comité dat de toegang van het publiek tot documenten waarborgt, en** tenminste eens **in** de drie maanden bijeenkomt, de opgezette activiteiten regelmatig evalueert, adequate richtsnoeren opstelt voor de ontwikkeling daarvan en daarover verslag uitbrengt aan de Europese instellingen;

Paragraaf 15 bis (nieuw)

- 15 bis stelt voor dat de Interinstitutionele Groep voor Voorlichting (IGV) wordt voorgezeten door de overeenkomstig artikel 172, lid 6 van het Reglement van het EP¹ benoemde ondervoorzitter van het Europees Parlement die verantwoordelijk is voor transparantie en toegang tot documenten;**

Paragraaf 33

33. verzoekt de nationale regeringen en de nationale parlementen, **alsook de regionale en gemeentelijke overheden onderdak te verlenen aan en** deel te nemen aan de activiteiten van deze "huizen" **van de Europese Unie²;**

Paragraaf 39

39. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, **alsook aan de andere instellingen en organen van de Europese Unie en de nationale regeringen en parlementen.**

---

¹ Vastgesteld tijdens de plenaire vergadering van 13 november 2001 (Tiende wijziging van het Reglement)

² De rapporteur van de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport stelt voor dat de Commissie met het Parlement in alle lidstaten en kandidaat-lidstaten huizen van de Europese Unie opricht (paragraaf 32, CULT-PR/449527).